

یسنا . هات ۳۱

۱

[ای مزدا! ای مهین فرشتگان!]

به یاد فرمان شما سخنانی را که برای دروغ پرستان و تباه کنندگان جهان راستی تلخ و ناگوار: و برای دلدادگان مزدا خوشایند و گواراست، باز خواهم گفت

۲

هان ای مردم!

چون شما خود راه راست را نتوانید دید و برگزید، مزدا اهورا مرا داور هر دو گروه مزدا پرستان و دیو پرستان برانگیخت و به سوی شما فرستاد تا راه راست را به شما بنمایم و همه با هم زندگی را بر پایه دین راستین بسر بریم*
مزدا اهورا خود مرا می شناسد و گواه درستی آیین منست*

۳

ای مزدا!

تو خود با زبان خویش سزایی که در آیین راستین برای نیکو کاران و گناهکاران باز نهاده ای، برگوی تا بدانم و همه زندگان را به آیین پاکان و راستان فرا خوانم*

۴

ای بهمن!

هر آنگاه که اردیبهشت و مزدا و سپندارمذ و اشی و همه مهین فرشتگان به یاری خوانده شوند؛ برای خود خواستار یک شهریاری نیرومندم تا از پرتو فره و فزایش آن بر دروغ چیره شوم*

۵

ای بهمن!

مرا از بهترین پاداشی که از دین راستین بمن خواهید داد آگاه ساز تا دریابم و به

یاد سپارم که چرا بمن رشک می برند*

ای مزدا اهورا!

مرا از آنچه خواهد شد و آنچه نخواهد شد ، بیگاهان*

۶

بهترین پاداش، ارزانی آن خردمندی باد که مرا از گفتار دین راستین درباره رسائی
و جاودانگی کشور مزدا - که بهمن برای او خواهد برافراخت - آگاه سازد*

۷

-انکه در آغاز به آراستن فردوس پر فروغ- که بهترین سرشت را داراست
بیندیشد؛ کسی است که از خرد خویش آفریدگار راستی است*

ای مزدا!

تو فردوس را با نیروی مینوی خویش برافرازی*

ای اهورا!

تو در پایان زندگی گیتی نیز چنانی که در آغاز آفرینش بودی*

۸

ای مزدا!

انگاه که ترا به چشمان خود دریافتم، در نهاد خویش بتواندیشیدم: که تویی
نخستین و پسین هستی و پدر منش نیک؛ که تویی دادار درست راستی ؛ که تویی
داور کردارهای جهان*

۹

ای مزدا اهورا!

آنگاه که به چارپایان ، آزادانه راه دادی تا به کشاورز گرایند یا به چادر نشینان
پیوندند؛ سپندارمذ و خرد مینوی پدید آورنده چارپایان از آن تو بود*

۱۰

پس [چارپایان] از آن میان، کشاورز گله پرور - ان پاسبان منش نیک - را
خدایگان خویش دانستند.

ای مزدا!

[چادر نشین بیابانگرد (که به کشاورزی نپردازد) هرچند بکوشد، از پیام نیک اتو
بهره نیابد.

۱۱

ای مزدا!

آنگاه که تو در آغاز جهان روان ما را آفریدی و از منش خویش به ما خرد
بخشیدی، آنگاه که جان در کالبد ما دمیدی. آنگاه که پیام ایزدی و کردار نیک را
بما نمودی تا هرکس آزادانه آیین پذیرد؛

۱۲

همان گاه دروغ گفتار، بسان راست گفتار و نادان مانند دانا از درون منش خویش
بانگ برداشت و هریک از آن دو گوهر، مردم را به آیین و کیش خویش فرا خواند.
سپندارمذ، هماره از روان آنکس که هنوز سرگردان است و در برگزیدن آیین
دلی استوار ندارد؛ در پرسش است و بیاری او می رسد.

۱۳

ای مزدا!

تو از هر آن کردار آشکار و نهان که در روز بازخواست پرسند، یا هر آن گناه خرد
و ناچیز که از پی آن از آرایش رهایی جویند؛ به درستی آگاهی و با دیدگان روشن
خویش نگران آنی.

۱۴

ای اهورا!

از تو می پرسم: از آنچه رفت و آنچه خواهد آمد، از درود و نیایشی که پاکدین را

باید و مزدی که پاکان و ناپاکان را شاید

ای مزدا!

این همه در روز پسین چگونه خواهد بود؟

۱۵

ای مزدا!

[از تو می پرسم:]

پادافره‌ی آن بد کنشی که مایه زندگی خویش را جز به ازار کشاورزان درست

کردار و چارپایان بدست نیاورد، چیست؟

۱۶

ای مزدا اهورا!

از تو می پرسم: آیا آن نیک اندیشی که براستی برای افزونی بخشیدن به نیروی

خانمان و روستا و کشور کوشاست، مانند تو خواهد شد؟

ای مزدا اهورا!

آن کس به کدامین کردار و کدامین هنگام چنین خواهد شد؟

۱۷

ای اهورا!

برترین پیرو راستی و بزرگترین گراینده به دروغ کیست؟

دانایی باید [تا] دانایی را بدین پرسش پاسخ گوید و بی‌گاهاند.

مباد که ازین پس، نادان کسی را بفریبد.

ای مزدا!

تو ما را آموزگار منش نیک باش.

۱۸

مبادا کسی از شما به گفتار و آموزش دروغ پرست گوش فرا دهد؛ چه [آن

سیاهکار] به خانمان و روستا و کشور، تباهی رساند.

[هان ای مردم!]

ساز نبرد کنید و [دروغ پرستان] را [با جنگ و ستیز] از مرز و بوم خویش برانید!

۱۹

ای اهورا!

به [گفتار] آن کس باید گوش فرا داد به راستی اندیشیده است، بدان خردمندی که درمان بخش زندگی است؛ بدان کس که تواند در برابر آذر فروزان بدانسان که باید، سخن راست و استوار بر زبان راند.

ای مزدا!

پاداش و پادافره ی مزدا پرستان و دیو پرستان را بهنگام بخش کن!

۲۰

آن کس که بسوی پیرو راستی آید در آینده از نگون بختی و تیرگی دیر پای ناگوار و بانگ «دریغا» بدور ماند.

[هان] ای پیروان دروغ!

چنین است روزگارتان؛ اگر کردار و دین شما، شما را بدانجا کشاند!

۲۱

مزدا اهورا، پادشاهی و خدایگانی رسای خویش و دمسازی پایدار با رسایی و راستی و توانایی و منش نیک و جاودانگی را به کسی بخشد که در اندیشه و کردار دوست و یاور اوست.

۲۲

این نیک اندیش، در برابر کسی که با منش خویش از او آگاه شود، پیدا و آشکار است. اوست که با گفتار و کردار خویش، راستی و کشور جاودانی مینوی مزدا را نگاهبانی می کند.

ای مزدا اهورا!

اوست که کارگزارترین یاور تو خواهد بود.

یسنا • هات ۳۲

۱

ای آزادگان! ای برزیگران! ای پیشوایان! ای دیوان!
برای شادمانی و خشنودی مزدا اهورا باید به گفتار و آموزش من گوش فرا دهید و
فرمانبر باشید.

[آزادگان و برزیگران و پیشوایان به پاسخ زرتشت می گویند:]

- ما برانیم که بسان گماشتگان و فرمانبران تو ، بد خواهان و ناپاکان را دور برانیم.

۲

مزدا اهورا - آن خداوند یگانه ی دارای منش نیک ، آن یار نیک ، آن راستی
درخشان - از : توانائی خویش بدانان پاسخ گفت

- شما را برای پارسایی بی آلایشی که دارید برگزیدیم که از [ویژگان] ما باشید.

۳

ای دیوان!

شما همه از تخمه ی منش زشت هستید و آن کس که دیر زمانی شما را می پرستد
«از دروغ و خود ستایی است» شما از دیر باز بدین کردارتان در «هفتمین بوم
نامبردار شدید»

۴

از آن هنگام که شما فرمان می رانید ، بدترین فرمانها را روا می دارید. آن کسان
را که از منش نیک دور شوند و از خرد مزدا اهورا و راستی روی بر تابند باید
دوستان دیوان « نام نهاد»

۵

ای دیوان!

شما با اندیشه و گفتار و کردار زشت و تباه کننده ئی که اهریمن به شما و پیروان دروغ آموخت، مردم را از زندگی خوب و جاودانی گمراه می کنید و فریب می دهید

۶

ای اهورا!

هرچند [گرهم] از بسیاری گناه بلند آوازه گردید؛ تو پاداش و پادافره ی هرکس را به یاد داری و با بهترین منش از آن آگاهی.
ای مزدا!

فرمان تو و دین راستین [در روز پسین] در کشور مینوی داده خواهد شد.

۷

مرد دانا نباید به هیچ یک از گناهان دست یازد. رستگاری و بهره وری از پاداش نیک، چنان که همگان شنیده اند، به [آزمایش] آهن گداخته باز بسته است.
ای مزدا اهورا!
تو از سرانجام گناهکاران، آگاه تری.

۸

، از گناهکاران شناخته شده، جم و یونگهان است؛ کسی که برای خشنودی مردم گوشت خوراندن به آنان آموخت.
ای مزدا!

چنان کن که من ار این گناهکاران نباشم و از گروه بزهگران بدور مانم.

۹

آموزگار بد، گفتار را تباه می کند و با بد آموزی خویش، خرد زندگی را از اینکه با

منش نیک توانگر گردد و ارج و شکوه یابد، باز می دارد.
ای مزدا! ای اردیبهشت!

بدین سخنان که از دل و جانم بر می آید به نزد شما گله گزارم.

۱۰

اوست (آموزگار بد) که گفتار را تباه می کند؛ که از چارپا و خورشید به زشتی یاد کند (چنان که با دو دیده توان دیدن) که بخرد و دانا را پیرو دروغ شمارد؛ که زمین کشت شده را بسان بیابان کند؛ که بر روی پیرو راستی تبر زین کشد.

۱۱

دروغ پرستانند که زندگی را تباه کنند، بسی اندیشند تا کدبانوان و کدخدایان را از رسیدن به بخشایش ایزدی باز دارند.
ای مزدا!

آنان پیروان راستی را از بهترین منش روگردان سازند.

۱۲

آنان مردم را با گفتارشان از بهترین کردار روی گردان کنند.
مزدا به آنان که چارپا را با خروش شادمانی به خون می کشند، نفرین می فرستد.
آنان «گرهم» و یاران وی و کرپن و شهریاری خواستاران دروغ را برگزیده و به خود برتری داده اند.

۱۳

چون رستاخیز فرا رسد گرهم و همه ویرانگران جهان به دوزخ؛ آن سرای اندیشه ناپاک؛ فرود آیند.
ای مزدا!

آنگاه این ناپاکان به آرزوی رسیدن پیامبر تو؛ که آنان را از نگریستن به بهشت (سرای راستی) باز خواهد داشت؛ ناله و خروش برآورند.

۱۴

دیر زمانیست که گره‌م و (کوی‌ها) برای ستم و آزار رسانیدن به وی خرد و پایگاه خویش را فرو نهاده‌اند؛ چه آنان بر آن سرند که دروغ پرست را یاری کنند.♦
آنان پیروانشان را به کشتن چارپایان وادار می‌کنند و می‌گویند که بدین پیشکش خونین، هوم مرگ زدای را به یاری بر می‌انگیزند.♦

۱۵

کرپن‌ها و کوی‌ها در روز پسین، از همان کسانی که امروز به آزارشان می‌کوشند و در زندگی آزادشان نمی‌گذارند آسیب خواهند دید و آن ستمدیدگان به خانمان منش نیک (بهشت) راه خواهند یافت.♦

۱۶

بهترین چیزها، آموزش مرد پارسایی است که از روی دریافت و تیزهوشی باشد.♦
ای مزدا اهورا!
مرا بر آنکس که به آزار بیمم دهد توانایی ده و چیره گردان؛ آنچنان که پیروان دروغ را از آزار رسانیدن به یارانم باز توانم داشت.♦

یسنا . هات ۳۳

۱

آنچنان که در آیین نخستین زندگی آمده است، [در روز پسین] داور با پیرو راستی و پیرو دروغ و آن که در نزد وی کردار درست و نادرست بهم آمیخته است از روی راستی و داد و با درست‌ترین کردار رفتار کند.♦

۲

آنکس که با اندیشه و گفتار و کردارش به دروغ پرست زیان رساند آنکه پیرو

دروغ پرستان را نیکی آموزد و به دین راستین رهنمون گردد، کام و خواست مزدا
اهورا را بر آورد.

۳

آنکس که برای پیروان راستی؛ آزادگان و پیشوایان و کشاورزان و شبانان؛
خواستار نیکی و بهتری باشد، سرانجام روزی به چمن راستی و منش نیک راه
خواهد یافت.

۴

ای مزدا!
منم که با پرستش تو نافرمانی و بدمنشی را از دلهل بزدایم و آزاده را از خیره
سران و کشاورز را از همسایگان دروغ پرست و پیشوا را از سرزنشگران و چمن
چارپایان و کشت زار را از دست گماشتگان بیدادگر و نابکار برهانم.

۵

ای مزدا!
در آن هنگام که در راه درست راستی و کشور منش نیک، نزد کسانی که مزدا
اهورا همنشین آنهاست؛ زندگی جاودان یابم، سروش از همه بزرگتر ترا به یاری
خوانم.

۶

منم آن پیشوا که به آیین راستین، راه درست را [بمردم بیاموختم] اینک از بهمن
خواستار آموختن برزیگریم تا با منش نیک به آن کار دست زنم.
ای مزدا اهورا!

بدین امید، مرا آرزوست که بهمن و اردیبهشت را دیدار کنم و با ایشان به گفتگو
بنشینم.

۷

ای مزدا! ای اردیبهشت! ای بهمن! ای بهتران!
به سوی من آید و خود را آشکار کنید تا بجز مغان، مردم دیگر نیز به گفتار من
گوش فرا دهند. باید رادی ها و بزرگواریها ی نیایشگران در میان ما آشکار و پیدا
باشد.

۸

ای بهمن!
دادخواهی مرا که بسوی تو می آورم، فرا شناس.
ای مزدا! ای اردیبهشت!
درود مرا که به پیشگاه شما می آورم باز شناسید!
ای خرداد! ای امرداد!
بخشایش پایدارتان را به ستایش و نیایش من ارزانی دارید.

۹

ای مزدا!

=====

ادامه ی این بخش را در بخش دوم بخوانید
www.zartosht.persianblog.com